

ἐπηλογήθη ἡ λέγειν καὶ εἶπεν τοῦ / ἅμε καὶ γράψετε τον. Οὕτως μαρτυρᾷ καὶ οὕτως
λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντην παπᾶς / εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἱερωσύνην τοῦ πῶς εἶναι
ἡ ἀλήθεια ὡς ἄνωθεν. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφειν καὶ ὑπὸ χειρός του.

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισσουργὸς βεβαιώνων ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

581

Παντίκι

φ. 308^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν. 1685/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 13/ εἰς τὸ
σπίτιν κάμου τοῦ ὑπογρά / φοντος νοταρίου ἐνεφανίστησαν οἱ ἀφέντες οἱ ἐπίτροποι
τῆς ἀγίας ἐνδόξου μεγαλομάρ / τυρος Κυριακῆς ὅ τε ἀφέντης οἰκονόμος παπᾶ κύρ
Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ ἀφέντης Σταυριανάκης Μιχαλίτζης καὶ ἀφέντης Μανωλάκης
Διακονόπουλος καὶ ἀφέντης Μανώ / λης Θεολογίτης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ
Λιανὸς τοῦ Γασπαρίνη ἀπὸ τῆς Ρωμαῦς οἱ ὅποῖ / οιν ἄνωθεν ἐπίτροποι λέσιν πῶς
τὸ πρᾶμα ἡγου τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφια ποὺ ἔχειν μέσαν / τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὴν
τοποθεσίαν τῆς Μονῆς λεγόμενον στὶς Τρανὲς Τζικοῦρες τὸ ὅποῖο / τὸ ἔφησεν ψυχι-
κὸν εἰς τὴν ἄνωθεν Ἀγία Κυριακή ἢ ποτὲ Κατερίνα λεγομένη τοῦ Κα / λογείτονα
καὶ τὸ ἄλλο ἐμίσον εἶναι ἀγορὰ τῆς Ἀγίας τὸ ὅποῖο ἀμπέλι μὲ τὰ χωράφια / καθὼς
εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σήμερον οἱ ἄνωθεν ἀφέντες ἐπίτροποι τὸ δίνου καὶ πα / ραδίνουν
τον καὶ παντικιάζουσιν τον τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου κύρ Λιανοῦ μὲ τῆς μόδους / καὶ
κοντετζιόνες τῆς κάτωθεν. "Ηγου προμετάρειν ὁ εἰρημένος κύρ Λιανὸς τὸ αὐτὸν
ἀ / μπέλιν νὰ τὸ κυβερνήσῃ καὶ νὰ τὸ ἀναστήσῃ νὰ τὸ καταβολέψῃ καὶ νὰ
τὸ κυβερνήσῃ κα / τὰ τὴν ντάξιν τῶν μπαντοτινῶ καὶ τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν
μέσαν τὸ αὐτὸν ἀμπέλ[ιο νὰ εἶ] / ναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὰ φυτέψῃ
ἀμπέλια εἰς διορία χρόνους δύο [...] / νοντας εἰς τὸν κάμαντον ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε
ξαπεστείλῃ ὁ Θεὸς τόσον εἰς τὸ νέον [ἀμπέ] / λι ὡσάν καὶ εἰς τὸ παλιὸν νὰ μοιρά-
ζεται εἰς τὴν μέσῃ ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν [ἔγ] / κανος καὶ νὰ εἶναι κρατη-
μένοι οἱ ἐπίτροποι τῆς Ἀγίας νὰ πένμπου νὰ παίρνου τὴν μ [πάρ] / την τῆς Ἀγίας
μὲ ἐδικές τος ὁδοὺς προμετάροντας ὁ αὐτὸς κοπιαστής νὰ τὸ κά / νη καλὰ καὶ ἐμπι-
στεμένα στὴν ὥρα του κατὰ τὴν τάξιν ὁλωνῶν τῶν μπαντοτινῶν καὶ κάν[ον] / τὰς
τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τὸ γῆν αὐτὸς καὶ οἱ διάδοχοί του παν-
/ τοτινὸν αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ αὐτὸν τὸ πρᾶμα δὲν

ἤθελε σεῖ / σται καλὰ καμωμένον καὶ καλὰ δουλεμένον ὡς προμετάρειν ἢ ἂν ἐθέ-
 λασιν τὶς εὖρειν / εἰς καμμία ἀταξία τῆς κλεψίας νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ
 χάνου τοὺς κό / πους τος. Εἰ δὲ πάλι καὶ κίνουν τον καλὰ καὶ ἐνπιστεμένα νὰ τῶχουν
 ὡς ἄνωθεν παίδι / ω παιδιῶν τος. Εἰ δὲ πάλι καὶ δὲν ἐθέλασιν ταιριάζειν οἱ μετα-
 γενέστεροι νὰ βάζουν / δύο καλοὺς γεωργοὺς καὶ νοικοκυροὺς νὰ θεωροῦσιν τὸ
 αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἂν τῶχουν καλὰ κα / μωμένον καὶ καλὰ κυβερνημένον νὰ γροι-
 κᾶται καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ αὐτοὶν [[νι]] κο / πιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ
 αὐτοῦ πραγμάτου καὶ τὰ ἐξῆς ξεκαθαρινώντας / ὅτιν ἂν τὸ κίνη καλὰ καὶ αὐτὸς καὶ
 οἱ κληρονόμοι του νὰ τῶχουν πάντα παντοτινὰ με / τὴν Ἀγία καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ
 ποτὲ νὰ μοιραστῇ. Εἰ δὲν καὶ δὲν ἐθέλασιν τὸ κίνει κα / λὰ νὰ ἔχουν ἐξουσία οἱ
 ἐπίτροποι νὰ τὶς βγάζουν καὶ νὰ τὸ δώνου ἄλλου χωρὶς / καμμιᾶς λογῆς κρίσιν
 ἐπειδὴν καὶ νὰ μὴν ἤδωκε καὶ καμμιᾶς λογῆς πληρωμὴ εἰς τὸν παν / τίκιν καὶ νὰ
 εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιασταὶ νὰ πεζουλιάζουν καὶ τὸ πρᾶμα ὅπου εἶ / ναι τῆς
 χρείας καὶ νὰ παίρνου θέλημα πάντα οἱ κοπιαστάδες σὲ τρυγος καὶ εἰσὲ πᾶ / τος καὶ
 νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον κατὰ τὴν τάξιν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν /
 ἀπογράφουν καὶ οἱ ἄνωθεν ἐπίτροποι ὑπὸ χειρὸς τος.—

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς καὶ οἰκονόμος Παροναξίας βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν —

/ — Σταυριανὸς Μιχαλίτζης ὡς σὲπίτροπος τῆς Ἀγίας βεβαιώνω τᾶνωθε.

/ — Μανώλης Διακονόπουλος πίτροπος τῆς Ἀγίας βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —

/ — Μανώλης Θεολογίτης ὡς ἐπίτροπος τῆς Ἀγίας βεβαιώνει καὶ μὴ ἔχει γράμματα
 ἔγραψα κἀγὼ / ὁ ὑπογράφοντας διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

582

Διαθήκη

φ. 309^Γ

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸν ἄρφανό, ἀκόμη καὶ ὁ πόντος
 τοῦ Νικολάκη / ἐβγαλμένος ἀπὸ τὸν ἴδιον Νικο-
 λάκη καὶ πάλι ἀπὸ Κωνσταντῇ / Τραουμανάκη.

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 16/
 ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἄν / [θρώπων] οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα
 οὐδὲ τὴν ὥρα διὰ τοῦτον καὶ μισὲρ Φραν / [τζ]έσκος Βαφτισμένος εὐρισκόμενος
 εἰς κλίνη κατὰκοιτος καὶ φοβιζόμενος τὸν ἄω / [ρο]ν θάνατον μὴν τὸν καταλάβην

